

Mihálydeák Anika
KETTŐNK KÖZT A CSEND

lavórba lóg
a kinemmondott
nézem magam
ebben a bábeli
állott vízben
elfelejtem
hogy ki nem mondott
szavainkból nem lehet
otthont építeni mert

már felhúzta falait
kettőnk közt
a túl hosszú csend

HÁTRA MINT ELŐRE

felhagytam magamban a szolgálatot
mert ez egy nagyszerű nap hogy éljek
vajon mennyi van még
hátra
azt mondják annyi mint
előre

kanalak tükrében
látom igazán magam
fejfel lefelé valahogy a valótlan is
önmagához hú marad

mint a gyermek aki
a fehér papírra

nyújtózkodó szavakat ír
ha megunja bennük elbújik

MORZSA

ott vagyok
ahol a kérészeket
halni engeded
cseppfolyós temető a víz
s én mint galambtető
várom hogy belőlem is
csipegess

legyen minden érintésed stigma
növeessen sebeket
és vérezzenek el
és légy te bocsánatkérés
égő tükör
sötétvörös ég
folyékony megváltás

Várakozás, 2018